

ละครโทรทัศน์เกาหลีกับการเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในทางย้อนแย้งของคู่รักวัยรุ่น¹

The Korean Drama Series and the Change of the Teenage Couples' Attitude toward Dating Violence in a Paradoxical Direction

วริศรา กรีธาพล

Walisara Kreethapol

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: Walisarakreethapol@gmail.com

Received: October 12, 2020

Revised: November 2, 2020

Accepted: November 5, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตีความเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีที่สามารถเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในทางย้อนแย้งของคู่รักวัยรุ่นไทยและศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงของคู่รักวัยรุ่นไทยหลังจากการดูละครโทรทัศน์เกาหลี เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางและความรู้สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างเนื้อหาละครโทรทัศน์ให้สามารถเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในคู่รัก เพื่อลดการเรียนรู้และเลียนแบบความรุนแรงในคู่รักจากสื่อ โดยผลการศึกษาพบว่า ละครโทรทัศน์เกาหลีสามารถเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในทางย้อนแย้งของคู่รักวัยรุ่นไทยในด้านความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม ด้วยการนำเสนอภาพตัวละครนำชายที่มีลักษณะของความเป็นชายแบบใหม่ ความเป็นสุภาพบุรุษและการไม่ใช้ความรุนแรงกับคนรักซึ่งย้อนแย้งกับความเป็นจริงในสังคมเกาหลีที่เป็นสังคมปิตาธิปไตยและเพศชายมีการใช้ความรุนแรงต่อคู่รักของตน

คำสำคัญ: ละครโทรทัศน์เกาหลี ทัศนคติ ความรุนแรง ย้อนแย้ง คู่รักวัยรุ่น

Abstract

The purposes of this qualitative research are (1) to interpret the Korean drama series' contents that can change Thai teenage couples' attitudes toward dating violence in a paradoxical direction, and (2) to study Thai teenage couples' attitudes toward dating violence after watching the Korean drama series. The results of this study revealed that the Korean drama series' contents can change Thai teenage couples' attitudes toward dating violence in a paradoxical direction by presenting the gentlemanly and non-violent male characters as their main protagonists. According to this reason, the audiences understand the Korean society following the Korean drama series' contents and tend to imitate their behaviors even though the Korean society is, in reality, a patriarchal society which men use violence against women. This research will be the guideline and knowledge for the related institution to make drama series that can change the Thai teenager's attitudes toward dating violence and reduce the imitate violence behaviors from the media.

Keywords: Korean Drama Series, Attitude, Dating Violence, Paradoxical Direction, Teenage Couples

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีกับการเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในทางย้อนแย้งของคู่รักวัยรุ่นไทย: กรณีศึกษาละครโทรทัศน์เรื่อง Princess Hours, You Who Came from the Stars และ Crash Landing on You”

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ละครโทรทัศน์เป็นหนึ่งในสื่อมวลชนที่ไม่ได้มีบทบาทเพียงเพื่อการให้ความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังมี ความสำคัญสำหรับสมาชิกของสังคมและสังคมโดยรวมในหลายด้าน เช่น เป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดแนวทางการดำเนินชีวิตของประชาชนและรูปแบบทางสังคม เป็นตัวเร่งให้ประชาชนเกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรม รวมทั้งเป็นผู้ส่งเสริมและถ่ายทอดมรดกทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น [1] ดังนั้น การศึกษาละครโทรทัศน์ผ่านทางเนื้อหา (Content) จะทำให้สามารถเข้าใจกระบวนการทางสังคมอื่น ๆ ที่เป็นผลมาจากละครโทรทัศน์ได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามเนื้อหาของละครโทรทัศน์อาจไม่ใช่ความจริงเสมอไป แต่เป็นการประกอบสร้างความจริงขึ้น เฉกเช่นละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีการประกอบสร้างความจริงทางสังคมเพื่อชกแจงสังคม โดยหนึ่งในประเด็นการชกแจงสังคมที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลีที่เห็นได้ชัดที่สุด คือเรื่องของความรุนแรง โดยเฉพาะความรุนแรงในคู่รักที่เพศชายกระทำต่อเพศหญิง

ประเทศเกาหลีใต้มีลักษณะสังคมแบบปิตาธิปไตยหรือชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) ซึ่งเป็นผลมาจากการหยั่งรากลึกของลัทธิขงจื้อที่อยู่ในสังคมเกาหลีมาอย่างยาวนานตั้งแต่ยุคสมัยโชซอน (Joseon, Choson หรือ Yi Dynasty) โดยในลัทธิขงจื้อ สามีมีสถานะสูงกว่าภรรยา [2] แม้ในสังคมสมัยใหม่ของเกาหลีใต้จะมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงมากขึ้น แต่กระนั้นชีวิตในครอบครัวและความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงก็ยังคงมุ่งไปที่การดำรงสถานภาพของสังคมชายเป็นใหญ่อยู่ [3] ก่อให้เกิดปัญหาความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศชายและเพศหญิง นำไปสู่ปัญหาความรุนแรงที่เพศชายกระทำต่อเพศหญิง ทั้งการกระทำความรุนแรงต่อคู่รักของตน หรือผู้ที่ไม่ใช่คู่รักของตนในที่สุด

อย่างไรก็ดี ละครโทรทัศน์เกาหลีใต้มีเนื้อหาที่มุ่งเน้นการสะท้อนปัญหาสังคมและวัฒนธรรมด้วยการถ่ายทอดความรุนแรง โดยเฉพาะความรุนแรงในคู่รักที่เพศชายกระทำต่อเพศหญิง ทว่ามีเนื้อหาที่ชกแจงสังคมไปในทางที่ดีขึ้นด้วยการประกอบสร้างความจริงขึ้นมา เราจะเห็นภาพของตัวละครชายทั้งพระเอกและพระรองที่มีความเป็นสุภาพบุรุษ ไม่ใช่ความรุนแรงกับนางเอก ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางด้านใดก็ตามจากละครโทรทัศน์เกาหลีในหลาย ๆ เรื่อง จนกระทั่งลักษณะของตัวละครชายทั้งพระเอกและพระรองเช่นนี้กลายเป็นภาพจำ และสูตรสำเร็จของละครโทรทัศน์เกาหลีไปโดยปริยาย ซึ่งเนื้อหาเช่นนี้เป็นการสั่งสอนและขัดเกลาสังคมเกาหลีไปในตัว ทำให้คนเกาหลีเรียนรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ป็นอุดมคติของสังคม หรือสิ่งที่ควรจะเป็น นำไปสู่การเรียนรู้ทางสังคมและการลอกเลียนแบบของผู้ชม

นอกจากประเทศเกาหลีใต้แล้ว ความรุนแรงในคู่รักก็เป็นหนึ่งในปัญหาที่สำคัญยิ่งในสังคมไทย เช่นเดียวกัน ปัจจุบันปัญหาความรุนแรงในคู่รักโดยเฉพาะคู่รักวัยรุ่นพบได้มากขึ้น และมีแนวโน้มรุนแรงมากยิ่งขึ้น จากการเปิดผลสำรวจ “สถานการณ์ความรุนแรงในคู่รักวัยรุ่น” ซึ่งจัดทำโดยมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2557 ที่เก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง อายุ 17 - 25 ปี จำนวน 1,204 คน ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ร้อยละ 98 ของคู่รักวัยรุ่น ต้องเผชิญการนอกใจจากคู่รัก รองลงมาคือการใช้คำหยาบคาย การทำร้ายร่างกายของ ทำร้ายร่างกาย กักขังและหน่วงเหนี่ยว ส่วนสาเหตุการทำร้ายร่างกายของคู่รักวัยรุ่นพบว่า ส่วนใหญ่มาจากการนอกใจ รองลงมาคือ การหึงหวง และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างไรก็ตามผู้หญิงส่วนใหญ่ก็ยังทนกับความรุนแรง เนื่องจากความรักที่ตนเองมีต่อคู่รักของตน [4]

ปัจจุบันละครโทรทัศน์เกาหลีได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศไทย จนวัยรุ่นไทยเกิดการเรียนรู้และเลียนแบบวัฒนธรรมเกาหลีอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นแฟชั่นเสื้อผ้า การแต่งกาย สินค้า การท่องเที่ยว อาหาร หรือแม้แต่กระทั่งชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อ ทักษะคิด ดังนั้น เมื่อเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีมีการชักจูงสังคมไปในทางที่ดีขึ้นในเรื่องของความรุนแรงในคู่รักดังที่ได้กล่าวไปในข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่า เนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีจะสามารถเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในทางย่อนแย้งของคู่รักวัยรุ่นไทยได้หรือไม่ และหากสามารถเปลี่ยนได้ เปลี่ยนได้อย่างไร โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาละครโทรทัศน์เกาหลีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ Princess Hours, You Who Came from the Stars และ Crash Landing on You ซึ่งแต่ละเรื่องเป็นละครโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยม ในช่วงเวลาที่ออกอากาศเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในประเทศไทยได้หรือประเทศไทย ผู้วิจัยคาดหวังว่าผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทางและความรู้สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างเนื้อหาละครโทรทัศน์ให้สามารถเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงของคู่รักวัยรุ่นไทย เพื่อลดการเรียนรู้และลอกเลียนแบบความรุนแรงจากสื่อในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีที่สามารถเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในทางย่อนแย้งของคู่รักวัยรุ่นไทย

2.2 เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงของคู่รักวัยรุ่นไทยหลังจากการดูละครโทรทัศน์เกาหลี

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 6 แนวคิดและทฤษฎี ได้แก่

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude)

ทัศนคติ หมายถึง สิ่งที่เราเห็นว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรต่อบุคคล วัตถุ และสิ่งแวดล้อมรอบข้าง ในลักษณะประเมินว่าชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น ดังนั้น ทัศนคติจึงถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคลอันเป็นผลจากการรับสาร มีรากฐานมาจากความเชื่อ และสามารถส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลได้ [5] โดยทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ [6] ได้แก่

3.1.1 องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective/Feel) คือการประเมินด้วยความรู้ว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี

3.1.2 องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive/Learn) คือความเชื่อที่เกิดจากการรับรู้รวมทั้งเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารหรือความรู้ต่างๆ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3.1.3 องค์ประกอบด้านแนวโน้มพฤติกรรม (Conative/Do) หรือองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior) คือพฤติกรรมหรือการกระทำที่จะเกิดขึ้นต่อไปต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการประเมินและความเชื่อที่มีอยู่

ดังนั้น กระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติจึงมี 3 ระดับเช่นกัน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงความคิด การเปลี่ยนความรู้สึก และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม [7]

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรง (Violence and Dating Violence)

ความรุนแรง (Violence) หมายถึง การกระทำที่มีเจตนาของการใช้กำลังหรืออำนาจทางกาย เพื่อเป็นการข่มขู่บังคับหรือการกระทำต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่นหรือต่อชุมชน ซึ่งอาจมีผลต่อการให้เกิดหรือมีแนวโน้มที่จะ

เกิดการบาดเจ็บ การเสียชีวิตหรืออาจทำให้เกิดอันตรายต่อจิตใจ เป็นการยับยั้ง ปิดกั้น และกีดกัน จึงทำให้เกิดความสูญเสียสิทธิบางอย่าง [8] ความหมายความรุนแรงในคูรักรักรุ่น (Dating Violence) จึงหมายถึง การกระทำพฤติกรรมใด ๆ ที่เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศต่อคู่รัก ซึ่งรวมไปถึงการกระทำที่รุกรานด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และการควบคุมพฤติกรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ [9]

ลักษณะของการใช้ความรุนแรง (Types of Violence) อาจแบ่งได้เป็น 4 รูปแบบ [10] ได้แก่

1. ความรุนแรงทางร่างกาย (Physical Violence) หมายถึง การได้รับบาดเจ็บโดยผู้กระทำความรุนแรงในรูปแบบการเมียนตี เตะ กัดหรือวิธีอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับบาดเจ็บ
2. ความรุนแรงทางเพศ (Sexual Violence) หมายถึง การกระทำใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ผู้ถูกกระทำเป็นเครื่องมือตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้กระทำหรือตกลงยินยอมร่วม และการกระทำนั้นอาจใช้กำลังบังคับข่มขู่หรือหลอกล่อ ชักชวนให้สิ่งตอบแทน
3. ความรุนแรงทางจิตใจ (Psychological Violence) หมายถึง การทำร้ายจิตใจ ควบคุมบังคับอย่างไม่มีความเห็นผล ทำให้ได้รับความอับอาย รู้สึกด้อยค่าหรือลดคุณค่าความเป็นมนุษย์
4. ความรุนแรงที่ก่อให้เกิดความสูญเสียหรือการละเลย/ทอดทิ้ง (Deprivation or Neglect) หมายถึง การไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ และคุ้มครองอย่างเหมาะสมหรือเพียงพอ รวมถึงการทอดทิ้งทางกาย

3.3 แนวคิดเกี่ยวกับปิตาธิปไตย (Patriarchy)

ปิตาธิปไตย (Patriarchy) หรือชายเป็นใหญ่มีรากฐานสำคัญมากจากลัทธิขงจื้อซึ่งฝังลึกอยู่ในสังคมเกาหลีมาอย่างยาวนานตั้งแต่ยุคสมัยโจซอน (Joseon, Choson หรือ Yi Dynasty) ซึ่งเป็นราชวงศ์ที่ปกครองเกาหลีมายาวนานกว่า 500 ปี [11] มีความหมายถึง วิธีคิดและแบบแผนปฏิบัติอันมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญ คุณค่า และอภิสิทธิ์แก่ผู้ชายเหนือกว่าผู้หญิงอย่างเป็นระบบ ซึ่งแทรกซึมอยู่ในอนุต่าง ๆ ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในชีวิตประจำวัน และมีลักษณะเป็นโครงสร้างครอบคลุมบทบาท พฤติกรรม วิธีคิด ทั้งของเพศหญิง เพศชาย และเพศอื่น ๆ ระบบปิตาธิปไตยจึงอาจเรียกได้ว่าระบบชายเป็นใหญ่ [12] มักใช้ในการอธิบายลักษณะครอบครัวที่ถือเอาฝ่ายชายเป็นใหญ่ เป็นผู้ผู้นำ หรือเป็นหัวหน้าครอบครัว [1-]

3.4 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นชาย (Masculinity)

ความเป็นชาย (Masculinity) เป็นการให้ความหมายโดยสังคมซึ่งมีอิทธิพลมาจากประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศาสนา และเศรษฐกิจ ดังนั้น ความเป็นชายจึงเป็นการสร้างทางวัฒนธรรม (Cultural Construction) โดยรูปแบบของความเป็นชายนี้เป็นสิ่งสำคัญของบุคคล เพราะสังคมคาดหวังว่าบุคคลที่มีลักษณะความเป็นชายจะต้องมีความกระตือรือร้นเป็นตัวของตัวเอง เข้มแข็งและมีอำนาจ [14] โดยรูปแบบและลักษณะของความเป็นชายในสังคม สามารถจำแนกตามลักษณะความเป็นชายที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสังคมในแต่ละยุคสมัยของตะวันตกได้เป็น 2 แบบ [15] ได้แก่

3.4.1 ความเป็นชายแบบเก่า (The Old Man) เป็นความเป็นชายแบบที่คนทั่วไปเข้าใจคือ แข็งแกร่ง ทั้งร่างกายและจิตใจ รูปร่างมีกล้ามเนื้อ ดูบึกบึน เหมาะกับการใช้แรงงานหนัก มีเหตุผล มีอำนาจ และมักไม่ค่อยแสดงอารมณ์ เป็นรูปแบบความเป็นชายดั้งเดิมที่มีมาตั้งแต่อดีตก่อนที่จะมีความเปลี่ยนแปลง

3.4.2 ความเป็นชายแบบใหม่ (The New Man) มีลักษณะผสมผสานกับความเป็นหญิงมากขึ้น คือยังมีทั้งรูปร่างท่าทางที่ดูแข็งแรงสมชาย มีกล้ามเนื้อ แต่มีบางส่วนของรูปร่างหรือการสื่ออารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง มีความอ่อนหวาน นุ่มนวล หรือกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกน่าดึงดูดทางเพศ โดยความเป็นชายแบบใหม่นี้ได้รับอิทธิพลและเกิดความเปลี่ยนแปลงส่วนหนึ่งมาจากขบวนการสตรีนิยม

ทั้งนี้ ลักษณะของ “ความเป็นชายแบบใหม่หรือผู้ชายแบบใหม่ (The New Man)” มีความคล้ายคลึงกับ “สุภาพบุรุษ” ซึ่งหมายถึงความเป็นชายรูปแบบหนึ่งที่แสดงออกถึงพฤติกรรมของผู้ชายที่มีกิริยาจากระเบียบ รู้กาลเทศะและมีคุณธรรม ตลอดจนมีความสุภาพ นุ่มนวล อ่อนโยน รวมไปถึงการให้เกียรติต่อผู้อื่น [16]

3.5 ทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (The Social Construction of Reality Theory)

ทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมถูกมีพื้นฐานความเชื่อว่า มนุษย์จะให้ความหมายสิ่งต่าง ๆ ที่ตนมีประสบการณ์ตรงตามการรับรู้ของตนเอง พฤติกรรมและการกระทำของมนุษย์ยังเป็นผลจากวิธีการที่มนุษย์ให้ความหมายแก่โลก [17] ในด้านสื่อสารมวลชน การสร้างความหมายเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวอย่างหนึ่ง ทุกครั้งที่สื่อมวลชนเผยแพร่ผลงานและเนื้อหา (Content) ของตนก็จะสร้างผลกระทบได้ใน 3 ระยะ ได้แก่ ระยะแรกคือผลกระทบระยะสั้น เกิดการสร้างคลังความรู้ ทักษะคิด และค่านิยม ระยะที่สองคือผลกระทบระยะกลาง เกิดการสร้างปฏิกริยาต่าง ๆ กัน และระยะสุดท้ายคือผลกระทบระยะยาว เกิดขึ้นจากการสะสมเนื้อหาที่ได้รับจากสื่อมวลชนจนผู้รับสารการสร้างโลกทางสังคมแห่งความเป็นจริงและแพร่กระจายความรู้ที่ได้รับ [18]

3.6 ทฤษฎีอิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชน (Media Effects Theories) ประกอบไปด้วยทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้

3.6.1 ทฤษฎีการกำหนดวาระหรือประเด็นทางสังคม (Agenda-Setting Theory)

ทฤษฎีการกำหนดวาระหรือประเด็นทางสังคม มีสาระสำคัญว่า เรื่องราวหรือเหตุการณ์ใดที่สื่อมวลชนนำเสนอเป็นข่าวสำคัญอย่างต่อเนื่อง เรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นจะกลายเป็นเรื่องสำคัญสำหรับสาธารณชนไปโดยปริยาย ประชาชนจะรับรู้และให้ความสนใจเรื่องนั้น แล้วนำมาเป็นประเด็นในการพูดคุยอภิปราย ถกเถียง ฯลฯ ดังนั้น เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่สื่อมวลชนนำเสนอจึงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อวิธีการคิด และวิธีการมองโลกของประชาชน โดยสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้และความเข้าใจของปัจเจกบุคคลในสังคม [19]

3.6.2 ทฤษฎีการปลูกฝังความจริง (Cultivation Theory)

ทฤษฎีนี้กล่าวว่า ผู้ชมที่ดูโทรทัศน์บ่อยครั้ง (Heavy Viewer) ในระยะยาวมีแนวโน้มที่จะมองโลกแห่งความเป็นจริงคล้ายกับสิ่งที่โทรทัศน์พรรณนามากกว่าผู้ชมที่ดูโทรทัศน์ไม่บ่อย (Light Viewer) ถึงแม้ว่าเนื้อหาของโทรทัศน์จะเสนอภาพที่บิดเบือนจากโลกแห่งความเป็นจริง อย่างไรก็ตาม ภาพเหล่านี้กลายเป็นความจริงสำหรับผู้ชมที่ดูโทรทัศน์บ่อยครั้งในระยะยาว [20]

3.6.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมและการเลียนแบบ (Social Learning Theory and Imitation Theory)

3.6.3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลนอกเหนือจากปฏิกริยาสะท้อนเบื้องต้น (Elementary Reflex) ไม่ได้เกิดได้เองจากตัวบุคคล แต่จะต้องมีการเรียนรู้พฤติกรรมเหล่านั้นทั้งสิ้น โดยการเรียนรู้ทางสังคมของมนุษย์นั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การเรียนรู้จาก

ผลของการกระทำ (Learning by Response Consequences) และการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observation Learning) [21]

3.6.3.2 ทฤษฎีการเลียนแบบ (Imitation Theory) จัดเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของการเรียนรู้ทางสังคม เป็นกระบวนการเรียนรู้รูปแบบพฤติกรรมจากการสังเกตพฤติกรรมและการกระทำของบุคคลอื่น และเลียนแบบการกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมใหม่ ๆ เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือมีแนวโน้มในการคงพฤติกรรมเดิมไว้ และรับรู้ถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการเลียนแบบนั้น [22]

3.6.4 ทฤษฎีการทำให้เป็นสังคมสื่อ (Mediatization Theory)

ทฤษฎีการทำให้เป็นสังคมสื่อ (Mediatization Theory) หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่สื่อเข้ามามีอิทธิพลและรวมเข้ากับสังคมอย่างลึกซึ้งจนกลายเป็นโลกที่แตกต่าง [20]

จากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้น ผู้วิจัยศึกษาภายใต้กรอบที่ว่า สังคมประเทศเกาหลีได้มีลักษณะเป็นปิตาธิปไตยหรือชายเป็นใหญ่ ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง นำไปสู่ความรุนแรงโดยเฉพาะความรุนแรงในคู่รักในที่สุด อย่างไรก็ตาม ละครโทรทัศน์เกาหลีมีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับตัวละครนำชาย ให้มีลักษณะความเป็นชายที่เป็นความเป็นชายแบบใหม่ และความเป็นสุภาพบุรุษซึ่งย้อนแย้งกับความจริงในสังคม เมื่อผู้ชมดูละครโทรทัศน์เกาหลีจึงได้รับอิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนอันเนื่องมาจากการกำหนดวาระหรือประเด็นทางสังคม การปลูกฝังความจริง และการทำให้เป็นสังคมสื่อ นำไปสู่การเรียนรู้ทางสังคมและการเลียนแบบ จึงทำให้ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในทางย้อนแย้งกับความจริงของสังคมเกาหลีได้ ซึ่งได้แก่ การเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก ตลอดจนพฤติกรรม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การตีความเนื้อหา (Interpretive Analysis) เป็นการตีความเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาทั้งหมด 3 เรื่อง ได้แก่ Princess Hours, You Who Came from the Stars และ Crash Landing on You เรื่องละ 1 ตอน เพื่อศึกษาเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีที่สามารถเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในทางย้อนแย้งของคู่รักวัยรุ่นไทย ซึ่งผลจากการวิจัยในส่วนนี้จะนำไปเป็นแนวทางในการสร้างประเด็นคำถามในกระบวนการวิจัยส่วนที่สอง

ในการตีความด้านคุณลักษณะความเป็นชาย ผู้วิจัยจะตีความภายใต้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นชาย (Masculinity) ได้แก่ ความเป็นชายแบบใหม่ (The New Man) ซึ่งประกอบไปด้วย ความอ่อนหวาน ความนุ่มนวล ความอ่อนโยน ความเห็นอกเห็นใจผู้หญิง การช่วยงานบ้าน การดูแลครอบครัว การแสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวและสามารถเปิดเผยได้กับผู้หญิง และความเป็นสุภาพบุรุษ ซึ่งประกอบไปด้วย ความสุภาพ ความนุ่มนวล ความอ่อนโยน และการให้เกียรติผู้อื่น

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างคู่รักวัยรุ่นชายชาวไทยทั้งเพศชายและเพศหญิงที่ดูและชื่นชอบละครโทรทัศน์เกาหลี อายุตั้งแต่ 18-25 ปี จำนวน 5 คู่ รวม 10 คน เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงของคู่รักวัยรุ่นไทยหลังจากการดูละครโทรทัศน์เกาหลี โดยก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะให้กลุ่มตัวอย่างดูคลิปวิดีโอเกี่ยวกับเนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลี

4. ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

4.1 ข้อมูลจากการตีความเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี

ผลการวิจัยในส่วนนี้ได้จากการตีความเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี 3 เรื่อง ดังนี้

4.1.1 Princess Hours ประกอบด้วยจำนวนตอนทั้งหมด 24 ตอน โดยผู้วิจัยเลือกนำตอนที่ 24 มาตีความ ได้ฉากที่ตรงกับวัตถุประสงค์วิจัยจำนวน 7 ฉาก เช่น ฉากที่ตัวละครนำชายปลอมตัวละครนำหญิงที่กำลังร้องไห้ ซึ่งแสดงถึงการแสดงอารมณ์อ่อนไหวและสามารถเปิดเผยได้กับผู้หญิงและความอ่อนโยน และฉากที่ตัวละครนำชายเปิดใจกับตัวละครนำหญิง ซึ่งแสดงถึงการแสดงอารมณ์อ่อนไหวและสามารถเปิดเผยได้กับผู้หญิงและการให้เกียรติผู้อื่น

4.1.2 You Who Came from the Stars ประกอบด้วยจำนวนตอนทั้งหมด 21 ตอน โดยผู้วิจัยเลือกนำตอนที่ 17 มาตีความ ได้ฉากที่ตรงกับวัตถุประสงค์วิจัยจำนวน 6 ฉาก เช่น ฉากที่ตัวละครนำชายร้องไห้ ซึ่งแสดงถึงการแสดงอารมณ์อ่อนไหวและสามารถเปิดเผยได้กับผู้หญิง และฉากที่ตัวละครนำชายยอมรับในการตัดสินใจของตัวละครนำหญิงที่ขอจบความสัมพันธ์ ซึ่งแสดงถึงการให้เกียรติผู้อื่น

4.1.3 Crash Landing on You ประกอบด้วยจำนวนตอนทั้งหมด 16 ตอน โดยผู้วิจัยเลือกนำตอนที่ 14 มาตีความ ได้ฉากที่ตรงกับวัตถุประสงค์วิจัยจำนวน 8 ฉาก เช่น ฉากที่ตัวละครนำชายประคองตัวละครนำหญิงที่ถูกยิง ซึ่งแสดงถึงการแสดงอารมณ์อ่อนไหวและสามารถเปิดเผยได้กับผู้หญิง ความนุ่มนวลและความอ่อนโยน และฉากที่ตัวละครนำชายคอยดูแลตัวละครนำหญิงที่รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล ซึ่งแสดงถึงความอ่อนโยนและความนุ่มนวล

จากการศึกษาและวิเคราะห์การตีความละครโทรทัศน์เกาหลี 3 เรื่อง ได้แก่ Princess Hours, You Who Came from the Stars และ Crash Landing on You จำนวนรวม 21 ฉาก ภายใต้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นชาย (Masculinity) ได้แก่ ความเป็นชายแบบใหม่ (The New Man) และความเป็นสุภาพบุรุษ พบว่า ตัวละครนำชายมีพฤติกรรมที่มีความอ่อนโยนมากที่สุดเป็นจำนวน 12 ฉาก เช่น การปลอมประโลมคนรักและการดูแลคนรัก อันดับที่สองคือพฤติกรรมแสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวและสามารถเปิดเผยได้กับผู้หญิงจำนวน 11 ฉาก เช่น การร้องไห้และเปิดเผยความรู้สึกของตน และอันดับที่สามคือพฤติกรรมที่ทำให้เกียรติผู้อื่นจำนวน 9 ฉาก เช่น การเคารพในการตัดสินใจคนรักและการไม่ทำให้คนรักอับอาย ยิ่งไปกว่านั้น จากละครโทรทัศน์เกาหลีที่ผู้วิจัยศึกษา ตีความและวิเคราะห์ทั้งหมด 21 ฉาก ไม่มีฉากใดที่ตัวละครนำชายใช้ความรุนแรงกับตัวละครนำหญิงหรือคู่รักของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางจิตใจ ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ หรือความรุนแรงทางเพศ

4.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

4.2.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างหลังการดูคลิปวิดีโอละครโทรทัศน์เกาหลี

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในด้านความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างหลังการดูคลิปวิดีโอละครโทรทัศน์เกาหลี พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากมองว่าฉากต่าง ๆ มีความเกินจริง ส่งผลทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความรู้สึกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ชอบและไม่ชอบ อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างรายหนึ่งให้ความเห็นที่แตกต่างออกไปว่า ฉากต่าง ๆ ในละครโทรทัศน์เกาหลีมีความเป็นจริง เนื่องจากมีเพื่อนที่เป็นแบบในละคร อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างมีความ

คิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ว่าละครโทรทัศน์เกาหลีทั้ง 3 เรื่อง มีความเหมือนกันในแง่ของการทำให้ผู้ชายดูดี และโรแมนติก

ในด้านความคิดเห็นที่มีต่อตัวละครหญิงหรือนางเอก กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดย “โง่” และ “ปกติทั่วไป” คือคำที่กลุ่มตัวอย่างใช้นิยามตัวละครหญิงมากที่สุด ส่วนด้านความคิดเห็นที่มีต่อตัวละครชายหรือพระเอกและพระรอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ผู้ชายดีเกินไป จากความจริง

4.2.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับภาพจำของละครโทรทัศน์เกาหลี

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในด้านความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับภาพจำของละครโทรทัศน์เกาหลีพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภาพจำว่าละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นละครรักโรแมนติก ภาพจำอันดับสองมองว่าละครโทรทัศน์เกาหลีมีคุณภาพและการสร้าง (Production) ที่ดี ส่วนอันดับสามมองภาพจำเกี่ยวกับเพลงประกอบละครและความหลากหลายของทั้งนักแสดง พล็อตและเนื้อเรื่องจำนวนเท่า ๆ กัน นอกจากนี้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามอันดับนี้ ยังมีความคิดเห็นอื่น ๆ ที่แตกต่างออกไป เช่น ผู้ชายดีและสถานที่ท่องเที่ยวสวย เป็นต้น

ในด้านภาพจำของนางเอกละครโทรทัศน์เกาหลี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภาพจำว่านางเอกละครโทรทัศน์เกาหลีดูน่าทะนุถนอมและอ่อนแอ รองลงมาคือ โกะ๊ะ ชุ่มซำม และอันดับสุดท้ายคือจน ลำบาก ส่วนภาพจำของพระเอกและพระรองในละครโทรทัศน์เกาหลี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองว่าเป็นผู้ชายในฝันที่ดีไปหมดทุกด้าน และมีความอบอุ่น รองลงมาคือรวยและเย็นชาตามลำดับ

4.2.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกในด้านความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี พบว่าถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างทุกคนจะมีความรู้เรื่องสังคมปิตาธิปไตยหรือชายเป็นใหญ่ในสังคมเกาหลีได้เหมือนกัน ทว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีกลับแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

4.2.3.1 กลุ่มผู้ที่มีความคิดเห็นว่าความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี มีพื้นฐานมาจากความเป็นจริง โดยกลุ่มนี้มองว่าเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีคล้ายคลึงกับความเป็นจริงในสังคมเกาหลี ทั้งด้านชายเป็นใหญ่และด้านความรุนแรงในคู่รัก แม้ว่าอาจจะไม่รุนแรงเทียบเท่ากับความเป็นจริงก็ตาม

4.2.3.2 กลุ่มผู้ที่มีความคิดเห็นว่าความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี ย้อนแย้งกับความเป็นจริง ซึ่งกลุ่มนี้มองว่าละครโทรทัศน์เกาหลีสร้างผู้ชายให้ดีกว่าความเป็นจริงในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการปฏิบัติต่อคนรักของตน เพราะในความเป็นจริงของสังคมเกาหลี ผู้ชายมีการใช้ความรุนแรงต่อคู่รักของตน

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ละครโทรทัศน์เกาหลีมีเนื้อหา ย้อนแย้งกับความเป็นจริงนั้น แบ่งได้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่

ประการแรก เพื่อเป็นการโฆษณาในเชิงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสังคมเกาหลี ให้ปรากฏต่อสังคมภายนอก

ประการที่สอง เพื่อเป็นการสร้างการเปลี่ยนแปลง โดยเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีเนื้อหา ย้อนแย้งกับความเป็นจริง จะมุ่งหวังให้ละครมีอิทธิพลต่อผู้ชม ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้และเลียนแบบ ส่งผลให้เกิด การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นตามเนื้อหาของละครที่นำเสนอ

อย่างไรก็ตาม หากมองสังคมเกาหลีผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีเพียงช่องทางเดียว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าสังคมเกาหลีเป็นสังคมในอุดมคติ ไม่มีปัญหาเรื่องความรุนแรงในคู่รักที่เกิดจาก สังคมชายเป็นใหญ่ เพราะผู้ชายมีความเป็นสุภาพบุรุษและให้เกียรติผู้หญิง ซึ่งการดูละครโทรทัศน์เกาหลีมีอิทธิพล ต่อกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงและเพศชายต่างกัน สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ละครโทรทัศน์เกาหลีส่งผลให้กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อยากให้อักรักของตนเอง ปฏิบัติต่อตนเองเหมือนที่ผู้ชายในละครโทรทัศน์เกาหลีที่ปฏิบัติต่ออัครักของตน ทว่าสำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ละครโทรทัศน์เกาหลีส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยากทำตามในบางพฤติกรรม ที่ผู้ชายในละครโทรทัศน์เกาหลีปฏิบัติต่ออัครักของตน

5. วิจารณ์ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเพื่อวิจารณ์ผลการวิจัย โดยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ การวิจัยทั้ง 2 ประการ ได้แก่

ประการที่ 1 เพื่อศึกษาเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีที่สามารถเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในทาง ย้อนแย้งของคู่รักวัยรุ่นไทย ผู้วิจัยพบว่าเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีสามารถเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรง ในทางย้อนแย้งของคู่รักวัยรุ่นได้ โดยประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมของตัวละครชายขึ้นมา ให้มีความ เป็นสุภาพบุรุษ อ่อนโยน เคารพและให้เกียรติผู้หญิง ใส่ใจจนรัก แสดงอารมณ์อ่อนไหวของตนเอง และไม่ใช้ ความรุนแรงกับผู้หญิง ซึ่งย้อนแย้งกับความเป็นจริงของสังคมเกาหลีที่เป็นสังคมปิตาธิปไตย และเพศชายมีการใช้ ความรุนแรงต่ออัครักของตน

ละครโทรทัศน์เกาหลีในฐานะสื่อประเภทหนึ่งมีส่วนช่วยในการบ่มเพาะ ปลูกฝัง และขัดเกลาผู้ชมให้เป็น ไป ในทิศทางที่ละครโทรทัศน์กำหนด ซึ่งอาจจะไม่ใช่ความจริงเสมอไป เพราะฉะนั้น การที่ละครโทรทัศน์เกาหลี ไม่นำเสนอความรุนแรงในคู่รักตามความเป็นจริงในสังคมเกาหลี โดยเฉพาะความรุนแรงที่เพศชายกระทำต่อเพศหญิง แต่นำเสนอในสิ่งที่ย้อนแย้งดังที่ได้กล่าวไปในข้างต้น จึงเป็นการบ่มเพาะ ปลูกฝัง และขัดเกลาผู้ชมให้เกิดการเรียนรู้ และเลียนแบบทัศนคติและค่านิยมการไม่ใช้ความรุนแรงในคู่รัก ซึ่งย้อนแย้งกับความเป็นจริงของสังคมเกาหลี โดยผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีจะมองค่านิยมความรุนแรงในคู่รัก ว่าเป็นการพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคม นำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติของผู้ชมในที่สุด

ประการที่ 2 เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงของคู่รักวัยรุ่นไทยหลังจากการดูละครโทรทัศน์เกาหลี ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ที่มีความคิดเห็นว่าความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี มีพื้นฐานมาจากความเป็นจริง และกลุ่มผู้ที่มีความคิดเห็นว่าความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์ เกาหลีย้อนแย้งกับความเป็นจริง ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมองละครโทรทัศน์เกาหลีในแง่มุมที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มผู้ที่มีความคิดเห็นว่าความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี มีพื้นฐานมาจาก

ความเป็นจริงของละครโทรทัศน์เกาหลีในแนวอื่นที่มีใช้แนวรักโรแมนติก เนื่องจากปัจจุบันละครโทรทัศน์เกาหลีมีการสร้างแนวเรื่องที่หลากหลาย แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมก็เป็นหนึ่งในนั้น และเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาชญากรรมส่วนใหญ่ มักมีกรณีความรุนแรงในคู่รักเสมอ ส่วนกลุ่มผู้ที่มีความคิดเห็นว่าความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีขัดแย้งกับความเป็นจริง จะมองละครโทรทัศน์เกาหลีในแนวรักโรแมนติกเป็นหลัก ทำให้กลุ่มตัวอย่างมองว่าการที่ละครโทรทัศน์เกาหลีนำเสนอภาพผู้ชายในอุดมคติที่มีความเป็นสุภาพบุรุษอ่อนโยน และไม่ใช้ความรุนแรงของตัวละครชายขัดแย้งกับความเป็นจริงที่สังคมเกาหลี มักมีข่าวเกี่ยวกับ ความรุนแรงในคู่รักอยู่บ่อยครั้ง

นอกจากนี้ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มผู้ที่มีความคิดเห็นว่า ความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีขัดแย้งกับความเป็นจริง ต่อสาเหตุที่ละครโทรทัศน์เกาหลีสร้างเนื้อหาที่เป็นไปในทางขัดแย้งกับความเป็นจริงในเรื่องของความรุนแรงในคู่รัก สามารถแบ่งได้ 2 ประเด็น ได้แก่ การโฆษณาและการสร้างการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมองสาเหตุในแง่มุมที่ต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าเป็นการโฆษณามองละครโทรทัศน์เกาหลีผ่านสายตาของคนนอกประเทศ การที่ละครโทรทัศน์เกาหลีนำเสนอภาพผู้ชายเกาหลีที่ขัดแย้งกับความเป็นจริง จึงเป็นหนึ่งในการโฆษณาประเทศของคนให้สังคมภายนอกเห็นถึงมุมที่ดีว่าผู้ชายเกาหลีส่วนใหญ่เป็น “ผู้ชายในอุดมคติ” และสังคมเกาหลีเป็นสังคมที่ไม่มีความรุนแรงในคู่รักหรือมีน้อย ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าเป็นการสร้างการเปลี่ยนแปลง จะมองละครโทรทัศน์เกาหลีผ่านสายตาของคนในประเทศ เนื่องจากละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นสื่อที่มีส่วนในการบ่มเพาะ ปลูกฝัง และขัดเกลาผู้ชมให้เกิดการเรียนรู้และเลียนแบบดังที่ได้กล่าวไปในประการแรก ดังนั้น การที่ละครโทรทัศน์เกาหลีผลิตซ้ำเนื้อหาและภาพผู้ชายเกาหลีที่ขัดแย้งกับความเป็นจริง ซึ่งความรุนแรงในคู่รักเป็นปัญหาสำคัญของสังคมเกาหลี จึงเป็นหนึ่งในการบ่มเพาะ ปลูกฝัง และขัดเกลาผู้ชม นำไปสู่การสร้างการเปลี่ยนแปลงของคนในประเทศในที่สุด

ยิ่งไปกว่านั้น การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า สังคมเกาหลีเป็นสังคมในอุดมคติ หากมองสังคมเกาหลีผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีเพียงช่องทางเดียว ไม่มีปัญหาเรื่องความรุนแรงในคู่รักที่เกิดจากสังคมชายเป็นใหญ่ เพราะผู้ชายมีความเป็นสุภาพบุรุษและให้เกียรติผู้หญิง และการดูละครโทรทัศน์เกาหลีส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเพศชายอยากทำตาม ในบางการกระทำที่ผู้ชายในละครโทรทัศน์เกาหลีทำให้คู่รักของตนยังเป็นการยืนยันว่า ละครโทรทัศน์เกาหลีสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้ชมได้จริงจากการผลิตซ้ำเนื้อหาดังที่ได้กล่าวไปในข้างต้น และถึงแม้กลุ่มตัวอย่างทุกคนจะมีความรู้ว่เนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีนั้น เป็นการประกอบสร้างความจริงขึ้น แต่ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องความรุนแรงในคู่รักก็เปลี่ยนไปตามทิศทางที่ละครโทรทัศน์เกาหลีนำเสนอ หรือทิศทางที่ขัดแย้งกับความเป็นจริงนั่นเอง

6. สรุปผลวิจัย

6.1 เนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีสามารถเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในทางขัดแย้งของคู่รักวัยรุ่นไทยได้ผ่านการผลิตซ้ำการประกอบสร้าง “ผู้ชายในอุดมคติ” ซึ่งมีความเป็นสุภาพบุรุษ อ่อนโยน และไม่ใช้ความรุนแรงกับคู่รักของตน ทำให้คู่รักวัยรุ่นไทยซึ่งเป็นผู้ชมเกิดการเรียนรู้และการเลียนแบบค่านิยมดังกล่าวนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในทิศทางเดียวกับเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี หรือขัดแย้งกับความเป็นจริงในสังคมเกาหลีในที่สุด

6.2 คู่รักวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าความรุนแรงในคู่รักที่ปรากฏในเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี ย้อนแย้งกับความเป็นจริงที่เกาหลีเป็นสังคมปิตาธิปไตยหลังจากการดูละครโทรทัศน์เกาหลี ซึ่งการสร้างเนื้อหา ละครโทรทัศน์เช่นนี้มีสาเหตุคือการโฆษณาและการสร้างการเปลี่ยนแปลง

อย่างไรก็ตาม หากมองสังคมเกาหลีผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีเพียงช่องทางเดียว คู่รักวัยรุ่นไทยคิดว่าตนเอง จะเชื่อว่าสิ่งที่ละครโทรทัศน์เกาหลีนำเสนอเป็นความจริง โดยผู้หญิงที่ดูละครโทรทัศน์เกาหลีต้องการให้คู่รักของตน ปฏิบัติต่อตนแบบที่ตัวละครชายปฏิบัติต่อตัวละครหญิง ส่วนผู้ชายที่ดูละครโทรทัศน์เกาหลีอยากเลียนแบบ พฤติกรรมของตัวละครชายในด้านของการปฏิบัติตัวต่อตัวละครหญิง

7. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างเนื้อหาละครโทรทัศน์ ควรสร้างเนื้อหาละครโทรทัศน์ที่ชักจูงสังคมไปในทางที่ดีขึ้นมากกว่าการสะท้อนสังคมในเรื่องที่เป็นปัญหาอยู่แล้ว เนื่องจากละครโทรทัศน์สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้และการเลียนแบบ หากมุ่งสร้างแต่เนื้อหาละครโทรทัศน์ ที่สะท้อนสังคม โดยเฉพาะเรื่องความรุนแรงในคู่รักอย่างที่พบเห็นได้ทั่วไปในปัจจุบันของละครโทรทัศน์ไทย มีแต่จะ ทำให้เกิดการเรียนรู้และการเลียนแบบความรุนแรงนั้นอย่างที่เคยเห็นตามข่าวต่าง ๆ ทว่าหากมุ่งสร้างเนื้อหาละคร โทรทัศน์ที่ชักจูงสังคมไปในทางที่ดีขึ้นเหมือนอย่างละครโทรทัศน์เกาหลี ก็จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้และ เลียนแบบทัศนคติที่ดี นำไปสู่การลดความรุนแรงในคู่รักซึ่งเป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญของสังคมไทยได้

เอกสารอ้างอิง

- [1] ภาคคีตรีสุกกล, *หลักนิเทศศาสตร์*, พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2554.
- [2] ทิวคอร์ด, แดเนี่ยล, *มหัศจรรย์เกาหลี: จากเก้าถ่านสู่มหาอำนาจทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม*, (จิตติพงษ์ เหลืองอรุณเลิศ, ผู้แปล), กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส์ พับลิชชิง เฮาส์, 2560.
- [3] Hoon, Kim Young. "Understanding Korea's 20th Century Popular Culture" in *Understanding Contemporary Korean Culture*, edited by Choi Joon Sik, Hahm In Her, Kim Mi Hyun, Kim Young Soon and Lee Ki Sung. Seoul: Jimoondang, 2011.
- [4] _____. (2558). "ทำความเข้าใจกับ "ความรุนแรงในวัยรุ่น"" [Online]. Available : <http://3c4teen.org/?p=1747>. [Accessed : 21 เมษายน 2563].
- [5] เข็มทิพย์ กระจดะศิลป์, "ทัศนคติของผู้บริโภคต่อการนำเสนอภาพบทบาทเพศชายในภาพยนตร์โฆษณา". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, 2547.
- [6] Solomon, M. R., *Consumer behavior*, 4th ed., Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall, 1999.
- [7] อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท, *การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ*, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- [8] The World Health Organization (WHO), *Violence: A Public health priority*, Geneva Switzerland: n.p., 1995.
- [9] World Health Organization, *World report on violence and health: summary*, Geneva: World Health Organization, 2002.
- [10] องค์การอนามัยโลก, *กรอบแนวคิดและนิยามการกระทำ ความรุนแรง*, Retrieved from <http://stin.ac.th/th/file.pdf>, 2545.
- [11] Lee, M., *Women's education, work and marriage in Korea*, Seoul: Seoul National University Press, 1998.
- [12] เสนาะ เจริญพร, *ผู้หญิงกับสังคมในวรรณกรรมไทยยุคทอง*, กรุงเทพฯ: มติชน, 2548.
- [13] บุญเสริม หุตะแพทย์, *หน่วยที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชายหญิง*, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2545.
- [14] อนุชิต สว่างแจ้ง, "การให้ความหมายความเป็นชายและการมีเพศสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อรูปแบบของพฤติกรรมมีส่วนร่วมของผู้ชายในการวางแผนครอบครัว". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ 2546.
- [15] Milestone, K., & Meyer, A, *Gender and popular culture: Polity*, 2012.
- [16] ราชบัณฑิตยสถาน, *พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*, กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์, 2554.
- [17] สุรางค์ จันทวานิช, *ทฤษฎีสังคมวิทยา*, พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.

- [18] กาญจนา แก้วเทพ, *การศึกษาสื่อมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์: แนวคิดและตัวอย่างงานวิจัย*, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.
- [19] ภกิตต์ ตรีสกุล, *หลักนิเทศศาสตร์*, พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2554.
- [20] Croteau, D., & Hoynes, W., *Media/Society: technology, industries, content, and users*: SAGE Publications, 2018
- [21] นภวรรณ ตันติเวชกุล, “การวิเคราะห์อิทธิพลของภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ ตามแนวทฤษฎีการอบรมบ่มนิสัยทางวัฒนธรรมต่อเยาวชนในสถานศึกษา”, *วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต*, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- [22] ทิพย์ฯ สุขพรวิทวัส, “พฤติกรรมกำรเปิดรับและการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์เกาหลี ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร”, *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท*, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550.